WIKIPEDIA

Zviedru valoda

Vikipēdijas lapa

Zviedru valoda (*svenska*) ir indoeiropiešu valodu saimes ziemeļģermāņu valoda, kuru prot aptuveni 10 miljoni cilvēku. Tā ir oficiālā valoda Zviedrijā, kā arī Somijas otrā valsts valoda. Somijā šajā valodā galvenokārt runā cilvēki, kuri apdzīvo piekrastes zonu un Olandi. 2011. gadā aptuveni 5,39% Somijas iedzīvotāju runāja zviedru valodā.[1] Zviedru valoda ir arī viena no Eiropas Savienības un Ziemeļu padomes oficiālajām valodām.

Zviedru valoda visvairāk ir radniecīga dāņu valodai, kā arī mazākā mērā norvēģu valodai. Zviedru valoda ir senās skandināvu valodas pēcnācēja. Senajā skandināvu valodā runāja ģermāņi, kuri dzīvoja Skandināvijas teritorijā vikingu ēras laikā.

Zviedru valoda ***svenska***	
Izruna:	IPA: [ˈsvênskâ]
Valodu lieto:	Zviedrija (9,4 miljoni), Somija (290 000) ASV (70 000) Spānija (40 000) Lielbritānija (30 000) Kanāda (20 000)
Pratēju skaits:	~ 10 miljoni
Valodu saime:	Indoeiropiešu Ģermāņu Ziemeļģermāņu Austrumskandināvu **Zviedru valoda**
Rakstība:	Latīņu alfabēts (zviedru ortogrāfija)
Oficiālais statuss	
Oficiālā valoda:	Zviedrija Somija Eiropas Savienība Ziemeļu Padome
Regulators:	Zviedru valodas asociācija (*Språkrådet*)
Valodas kodi	
ISO 639-1:	`sv`
ISO 639-2:	`swe`
ISO 639-3:	`swe (http://www.sil.org/iso639-3/documentation.asp?id=swe)`

Zviedru valodas izplatības areāls

Piezīme: Šī lapa var saturēt IPA fonētiskās rakstzīmes

Satura rādītājs

Vēsture

Dialekti

Alfabēts

Atsauces

Vēsture

Standarta zviedru valoda attīstījās 19. gadsimtā no dialektiem, kuros runāja centrālajā Zviedrijā, un tika atzīta par valsts oficiālo valodu 20. gadsimta sākumā. Lai gan šīs valodas rakstība ir vispārpieņemta un standartizēta, joprojām eksistē dažādi tās dialekti. Šie dialekti parasti ir ierobežoti nelielos ciematos un tajos runā neliels skaits cilvēku, kuriem ir raksturīga neliela sociālā mobilitāte. Zviedru valodas senā rakstība bija rūnu raksti. Kopš 13. gadsimta rakstības pamatā latīņu alfabēts.

Dialekti

Saskaņa ar tradicionālo iedalījumu, zviedru valodā izšķir sešus dialektus:

- ziemeļzviedru dialektu;
- Somijas zviedru dialektu;
- Svēlandes (*Svealand*) zviedru dialektu;
- Gotlandes zviedru dialektu;

- Gotalandes (*Götaland*) zviedru dialektu;
- dienvidzviedru dialektu.

unikodā. Bez pilnīga renderēšanas atbalsta vajadzīgo simbolu vietā var redzēt jautājuma zīmes, kastes vai citus simbolus.

Vēl mēdz iedalīt arī tikai trīs daļās — standarta zviedru valodā, Somijas zviedru valodā un Olandes zviedru valodā.

Alfabēts

Zviedru alfabētā ir 29 burti — 26 klasiskie latīņu alfabēta burti (A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z) un 3 papildu burti (Å, Ä, Ö). Tiek lietoti arī citi burti, kas nav alfabētā, piemēram, dažos aizguvumos, galvenokārt no vācu valodas, ir sastopams tāds burts kā Ü. Šad tad tiek lietoti arī tādi burti kā À un É.

Atsauces

1. «Population structure» (http://www.stat.fi/tup/suoluk/suoluk_vaesto_en.html#structure) (angliski). Statistics Finland. Skatīts: 2012-11-23.

Zviedru valodas Vikipēdija, brīvā enciklopēdija

Šis ar valodniecību saistītais raksts ir nepilnīgs. Jūs varat dot savu ieguldījumu Vikipēdijā, papildinot to (https://lv.wikipedia.org/w/index.php?title=Zviedru_valoda&action=edit).

Saturs iegūts no "https://lv.wikipedia.org/w/index.php?title=Zviedru_valoda&oldid=2731749"

Šī lapa pēdējoreiz labota: 2017. gada 2. septembris plkst. 12.17.

Teksts ir pieejams saskaņā ar Creative Commons Attribution/Share-Alike licenci; var pastāvēt papildu ierobežojumi. Plašākai informācijai skatīt lietošanas noteikumus.